

Dziewięćsił, Cud - wiersze

Dziewięćsił

wtedy To ujrzałem
Carlina acaulis
wzroku nie mogąc oderwać
chyląc głowę zdumiony...

Cud to przecież na Ziemi

Światło skrzące się w promiennej rozecie

Piękno pośród piękna zmartwychwstałe

Kwiatostan nad kwiatostanami

Podarunek bogów pośród łąk objawiony

Błogosławiony znak ziemskiej krainy

Pieczęć Słońca na wieki wieków odcisnięta

Dziewięć Sił czarodziejskich mocy

I Życia Dziewięć Sił zaklętych w kwietnym kręgu

...i stało się moje katharsis

Krutyn, Nadleśnictwo Strzałowo.
W drodze do gniazda bielika

Cud

Przyjdź na łąkę
Połóż się wśród traw
Oczy ku obłokom zwróć
Pomyśl
Czy to nie wspaniały cud?

Że jesteś maleńkim atomem
A cały kosmos
Jest twoim domem
Wszystkie rośliny
Wszystkie zwierzęta
To twoje siostry
To twoi bracia
To twoja rodzina święta

Że jesteś małą drobina
A wszystkie ziemskie żywy
Są też twoją rodziną

Słońce
Myśli rozjaśnia
Deszcz
Gasi pragnienie
Ziemia
Żywi i chroni
Wiatr
Zsyła ukojenie

A we wszystkim
I wszędzie
Czuwa Bóg
Tu i tam
Tam i tu

Jankowa Żagańska, 2000

Roman Ryś